

قَالَ اللَّهُمَّ إِنِّي لَكَ بِرٌّ
وَلَا أُحْكِمُ عَلَى الْأَوْمَانِ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ
أَنْتَ مِنْ عِبَادِي
أَنْ يَكُونَ أَنْتَ مِنْ عِبَادِي

دانشگاه بیرجند

دانشکده منابع طبیعی و محیط‌زیست

گروه محیط‌زیست

پایان‌نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

رشته مهندسی منابع طبیعی-محیط‌زیست

(گرایش آلودگی‌های محیط‌زیست)

تعیین غلظت فلزات سنگین (Cd, Pb, As) در بافت عضله و پوست دو گونه ماهی خوراکی

دریای خزر *Alosa caspia* و *Clupeonella cultiventris caspia*

تحقیق و نگارش:

مرضیه خسروی

استاد راهنما:

دکتر علیرضا پورخبار

استاد مشاور:

مهندس مهدی حسن‌پور

تابستان ۱۳۹۲

تندیم به:

پدر بزرگوارم، آینه تلاش و کوشش

مادر محب بانم، آینه عاطفه و پارسالی

همسر عزیزم، آینه عطوفت و هربانی

اساتید راهنمای فرزانه ام، معلمان علم و اخلاقم

باشد تا اندازه ای از دیمای میکران زحمات آن ها را قادر نماده باشم

شکر و سار

اعتراف می کنم که نزبان شکر توارم وزن توان شکر از بندگان تو وابه حسب وظیفه از

از استاد راهنمای ارجمند، جناب آقای دکتر علیرضا پورخاکز که از راهنمایی های عالماهی این استاد فرزانه و اندیشه مندو به کاری های بی دینشان در به اتمام

رسیدن و غنی تر شدن محتوای علمی این پایان نامه بره مند بودم، کمال شکر و ساکن زاری را دارم و از خداوند مهران توفیق روز افرون برای ایشان

خواهم.

از استاد مشاور گر اتقدرم مهندس محمدی حسن پور که در طی انجام این تحقیق اطلاعات ارزشداری داشتارم قراردادند بسیار ساکن زارم

از استاد محترم آقای دکتر رضایی و دکتر ساغری که قبول زحمت فرمودند و مسئولیت داوری این پژوهش را عده دار شدند بی نهایت مشکرم.

و در پایان از خانواده عزیزم و بهه فرشتنگی که بالایی محبت خود را کشانیدند و با محل دشواری ها، سبب شدند تا دکمال آسودگی خیال و فرا غست بال، شوق

آموختن در من زنده بماند صمیمانه ساکن زارم و این نیست جز جلوه ای از لطف و رحمت پروردگاری که از اداء ای شکر حتی یک نعمت او نتوانم.

چکیده

ماهیان بخشی از ذخائر با ارزش زیستی دریای خزر محسوب شده و نقش مهمی در تامین غذای انسان‌ها بالاخص جوامع بومی و محلی دارند. طی سالیان اخیر فعالیت‌های طبیعی و انسان ساخت توانسته بخش زیادی از آلاینده‌های فلزات سنگین را وارد این اکوسیستم آبی نماید. این آلاینده‌ها قادرند که به تدریج توسط آبزیان جذب و در پیکره زنجیره غذایی بالا روند. ماهیان بهدلیل قرار گرفتن در سطح بالای زنجیره غذایی می‌توانند به عنوان شاخص آلودگی فلزات سنگین در اکوسیستم‌های آبی مفید واقع شوند. در مطالعه حاضر غلظت فلزات سرب، کادمیوم و آرسنیک در بافت‌های عضله و پوست دو گونه ماهی کیلکای معمولی (*Clupeonella cultiventris caspia*) (n=۵۰) و آلوزا (*Alosa caspia*) (n=۱۷) به علت اهمیت در تغذیه انسان و لزوم اطمینان از سلامت آن در سواحل جنوبی دریای خزر در زمستان ۱۳۹۱ مورد بررسی قرار گرفته است. نمونه‌های بافت ماهی به روش هضم اسیدی آماده سازی شدند. سپس غلظت فلزات یاد شده با استفاده از دستگاه جذب اتمی مدل Scientific Equipment GBS قرائت شد. آزمون-های آماری نشان داد که تفاوت معنی‌داری در میزان تجمع فلزات سنگین به استثنای آرسنیک بین بافت عضله سینه و پوست ماهی کیلکای معمولی و هم چنین ماهی آلوزا وجود نداشت ($p>0/05$). در دو گونه ماهی مورد مطالعه، میانگین غلظت آرسنیک در بافت عضله بیشتر از پوست بود. همچنین تفاوت معنی‌داری در میزان تجمع این فلزات سنگین به استثنای آرسنیک بین بافت‌های متناظر گونه‌های کیلکای معمولی و آلوزا مشاهده نشد ($p>0/05$). میزان تجمع فلز آرسنیک در بافت عضله ماهی آلوزا بیشتر از بافت عضله ماهی کیلکای معمولی بود. میزان جذب روزانه و هفتگی فلزات موردمطالعه سرب، کادمیوم و آرسنیک ناشی از مصرف گونه‌های کیلکای معمولی و آلوزا توسط مصرف کنندگان آن‌ها و همچنین میانگین غلظت این فلزات در حد مجاز بود.

واژگان کلیدی: آلوزا، دریای خزر، کیلکای معمولی، فلزات سنگین

فهرست مطالب

فصل اول: مقدمه و کلیات

عنوان	صفحه
مقدمه	۲
۱- کلیات	۴
۱-۱ عناصر سنگین	۴
۱-۲ منابع و منشاء فلزها	۵
۱-۳ راههای مهم جذب فلزات سنگین در ماهیان	۶
۴-۱ سرب	۷
۵-۱ کادمیوم	۹
۶-۱ آرسنیک	۱۱
۷-۱ دریای خزر	۱۴
۸-۱ تهدیدهای زیست محیطی دریای خزر	۱۶
۸-۱-۱ آلودگی ناشی از منابع درخشکی	۱۶
۸-۱-۲ آلودگی ناشی از بهره برداری منابع نفت و گاز	۱۶
۸-۱-۳ نوسان های سطح آب	۱۷
اهداف و فرضیه های تحقیق	۱۸

فصل دوم: بررسی منابع

۲- مروری بر مطالعات انجام شده	۲۰
۱-۲ مروری بر مطالعات انجام شده در داخل کشور	۲۰
۲-۲ مروری بر مطالعات انجام شده در خارج از کشور	۲۵

فصل سوم: مواد و روشها

۳- منطقه مورد مطالعه	۳۲
۳-۱ جنوب دریای خزر و سواحل شهرستان بابلسر	۳۲
۳-۲ حوزه های مختلف جنوب دریای خزر از نظر تراکم جمعیت ماهی کیلکا	۳۲
۳-۳ تاریخچه صید کیلکا در دریای خزر و سواحل جنوبی آن	۳۳
۴-۳ موارد مصرف مصارف کیلکاماهايان	۳۴

۳۴ ۵-۳ میزان صید کیلکادر دریای خزر
۳۵ ۶-۳ روش صید کیلکا در ایران
۳۵ ۷-۳ مشخصات زیستی ماهیان مورد مطالعه
۳۶ ۱-۷-۳ ماهی کیلکای معمولی
۳۶ ۱-۷-۳ مشخصات عمدۀ ماهی کیلکای معمولی
۳۶ ۲-۷-۳ خصوصیات زیستی ماهی کیلکای معمولی
۳۷ ۱-۷-۳ اندازه ماهی کیلکای معمولی
۳۷ ۴-۱-۷-۳ پراکنش ماهی کیلکای معمولی
۳۷ ۲-۷-۳ ماهی آلوزا
۳۸ ۱-۲-۷-۳ مشخصات عمدۀ ماهی آلوزا
۳۸ ۲-۲-۷-۳ خصوصیات زیستی ماهی آلوزا
۳۸ ۳-۲-۷-۳ اندازه ماهی آلوزا
۳۸ ۴-۲-۷-۳ پراکنش ماهی آلوزا
۳۹ ۳- بیولوژی و اکولوژی گونه‌های مورد مطالعه
۳۹ ۳- مواد و لوازم مورد نیاز
۳۹ ۱۰-۳ نمونه برداری و آماده سازی نمونه ها
۴۰ ۱۱-۳ آماده سازی دستگاه جذب اتمی
۴۱ ۱۲-۳ آنالیزهای آماری

فصل چهارم : نتایج و بحث

۴۳ ۴ نتایج
۴۳ ۴-۱ زیست سنجی گونه‌های کیلکای معمولی و آلوزا
۴۳ ۴-۲ میانگین غلظت فلزات سرب، کادمیوم و آرسنیک در بافت عضله سینه و پوست ماهیان کیلکای معمولی و آلوزا
۴۴ ۴-۳ مقایسه درون گونه‌ای میانگین غلظت فلزات سنگین سرب، کادمیوم و آرسنیک در بافت عضله و پوست ماهی کیلکای معمولی
۴۴ ۴-۴ مقایسه دون گونه‌ای میانگین غلظت فلزات سنگین سرب کادمیوم و آرسنیک در بافت عضله و پوست ماهی آلوزا
۴۶ ۴-۵ مقایسه بین گونه‌ای غلظت فلزات سرب، کادمیوم و آرسنیک در بافت عضله و پوست ماهیان کیلکای معمولی و آلوزا
۴۸ ۴-۶ بررسی همبستگی بین فلزات سرب، کادمیوم و آرسنیک در بافت عضله سینه و پوست ماهیان کیلکای معمولی و آلوزا
۵۰ ۴-۷ تجزیه و تحلیل نتایج

۴-۷-۴ میانگین غلظت فلزات سرب، کادمیوم و آرسنیک در بافت عضله و پوست ماهیان کیلکای	
۵۱ معمولی و آلوزا	
۵۴ مقایسه مقادیر فلزات سرب، کادمیوم و آرسنیک با استانداردهای جهانی	
۵۵ Target Hazard Quotients ۸-۴	
۵۷ میزان جذب روزانه و هفتگی فلزات بر اثر مصرف ماهیان کیلکای معمولی و آلوزا	
۶۰ نتیجه‌گیری کلی	
۶۱ پیشنهادات	
۶۲ فهرست منابع	

فهرست جدول‌ها

عنوان	صفحة
جدول ۱-۱ ریز مغذی‌ها، درشت مغذی‌های فلزی و فلزات سنگین غیر ضروری	۴
جدول ۱-۲ نسبت برخی فلزات بوجود آمده در سطح زمین توسط حفاری معادن به فلزات بوجود آمده در سطح زمین توسط فرسایش	۶
جدول ۱-۳ خلاصه نتایج آماری حاصل از بیومتری ماهی کیلکای معمولی	۴۳
جدول ۱-۴ خلاصه نتایج آماری حاصل از بیومتری ماهی آلوزا	۴۳
جدول ۲-۱ میانگین غلظت فلزات سنگین در بافت عضله و پوست کیلکای معمولی و آلوزا	۴۴
جدول ۲-۲ میانگین غلظت فلزات سنگین در بافت عضله و پوست کیلکای معمولی و آلوزا	۴۵
جدول ۲-۳ بررسی همبستگی فلزات در هر یک از بافت‌های عضله و پوست در ماهیان کیلکای معمولی و آلوزا	۵۱
جدول ۳-۱ مقایسه آلاینده‌ها در بافت عضله ماهی با استانداردهای موجود	۵۵
جدول ۳-۲ موارد در نظر گرفته شده برای محاسبه THQ	۵۶
جدول ۳-۳ دز رفرنس مجاز از راه دهان	۵۶
جدول ۴-۱ تخمین THQ و TTHQ کل در اثر مصرف کیلکای معمولی و آلوزاده دریای خزر	۵۷
جدول ۴-۲ تخمین جذب روزانه و هفتگی فلزات توسط افراد مصرف کننده در سواحل جنوب شرقی دریای خزر	۵۸

فهرست شکل‌ها

عنوان	صفحة
شکل ۱-۱ موقعیت جغرافیایی ایستگاه‌های مورد مطالعه	۳۳
شکل ۱-۲ میزان صید ماهی کیلکادر جنوب دریای خزر طی سالهای ۱۳۷۷-۱۳۷۸	۳۵
شکل ۱-۳ کیلکای معمولی	۳۶
شکل ۱-۴ آلوزا	۳۷
شکل ۲-۱ مقایسه غلظت سرب بین بافت عضله و پوست ماهی کیلکای معمولی	۴۴
شکل ۲-۲ مقایسه غلظت کادمیوم بین بافت عضله و پوست ماهی کیلکای معمولی	۴۵
شکل ۲-۳ مقایسه غلظت آرسنیک بین بافت عضله و پوست ماهی کیلکای معمولی	۴۶
شکل ۲-۴ مقایسه غلظت سرب بین بافت عضله و پوست ماهی آلوزا	۴۷
شکل ۲-۵ مقایسه غلظت کادمیوم بین بافت عضله و پوست ماهی آلوزا	۴۷

- ۴۸ شکل ۶-۴ مقایسه غلظت آرسنیک بین بافت عضله و پوست ماهی آلوزا
- ۴۹ شکل ۷-۴ مقایسه غلظت سرب بین بافت عضله و پوست ماهی کیلکای معمولی و آلوزا
- ۴۹ شکل ۸-۴ مقایسه غلظت کادمیوم بین بافت عضله و پوست ماهی کیلکای معمولی و آلوزا
- ۵۰ شکل ۹-۴ مقایسه غلظت آرسنیک بین بافت عضله و پوست ماهی کیلکای معمولی و آلوزا

فصل اول

مقدمه و کلیات

مقدمه

فلزات سنگین اجزای کمیاب طبیعی محیط آبی هستند و حتی تعدادی از آن‌ها در بقای موجودات زنده نقش حایز اهمیت داشته و چنانچه میزان این عناصر از حد معینی فراتر رود باعث به مخاطره افتادن حیات آبزیان می‌شود، زیرا سریعاً باعث برهم خوردن تعادل بوم‌شناختی شده و موجبات زوال زیستی اکوسیستم را فراهم می‌کنند (خشنود، ۱۳۸۵، استورلی و همکاران، ۲۰۰۵). امروزه به دلیل رشد فعالیتهای کشاورزی، صنعتی و ورود فاضلابهای انسانی سطح این فلزات در اکوسیستم‌های آبی افزایش یافته است (کاراددو یونلو، ۲۰۰۰). در نتیجه حیوانات آبزی در معرض سطح بالای از فلزات سنگین هستند (جالالی و آقازاده، ۲۰۰۶). این عناصر به مانند آلاینده‌های آلی، از طریق فرایندهای شیمیایی و یا فرایندهای زیستی در طبیعت تجزیه نمی‌شوند و به علت پایداری بالایی که دارند قادر هستند که در محیط آبی و رسوبات دریایی تجمع یافته و به راحتی وارد چرخه غذایی آبزیان شوند. بنابراین به علت خاصیت تجمع پذیری و تعلیظ زیستی، غلظت آن‌ها در بدن موجود زنده افزایش پیدا کرده و در صورت استفاده موجود آلدوده توسط دیگر موجودات واقع در راس هرم غذایی و یا حتی انسان، این مواد وارد بدن آنها می‌گردد (لاهیجان زاده، ۱۳۸۳). برخی از فلزات سنگین مانند روی، مس، کبالت به مقدار بسیار کم برای رشد و نمو نرمال ضروری هستند با این حال بعضی دیگر مانند جیوه، کادمیوم و سرب هیچ کارکرد بیولوژیکی ندارند (لانگستون، ۱۹۹۰). مطالعات محققین نشان داده که ماهی‌ها قادر به جمع آوری و حفظ فلزات سنگین از محیط زیستشان و انتقال آنها به انسان بدليل قرار گرفتن در سطح بالای زنجیره غذایی هستند (لانگستون، ۱۹۹۰). فلزات می‌توانند توسط ماهی ازآب، غذا، رسوب و مواد ذره‌ای معلق گرفته شود (هاردرسن و وراتن، ۱۹۹۸). با این حال حضور یک فلز در غلظت بالا در آب یا رسوب خطر مستقیم سمی برای ماهی بخصوص در صورت تجمع زیستی قابل توجه در بر ندارد. مشخص شده است که تجمع زیستی تاحد زیادی به واسطه عوامل زنده و غیرزنده موثر بر جذب فلز است (راجوت و همکاران، ۲۰۰۳). جذب فلزات توسط ماهی‌ها به غلظت و مدت زمان در معرض قرار گیری بستگی دارد و همچنین عوامل دیگری مانند تعامل با فلزات دیگر، فعالیت متابولیک، شوری و دما و زیست فراهمی فلزات در جذب فلزات مهم هستند (کالای و کانلی، ۲۰۰۰، بورگر، ۲۰۰۲ و ایردوگرال و آتس، ۲۰۰۶).

غلظت فلز در بدن ارگانیزم های آبزی با تغییرات در وزن بدن، رشد و تولید مثل ، ذخیره سازی و یا کاهش ذخایر انرژی و ... تغییر می یابد (برایان، ۱۹۸۰).

مواد غذایی که در دسترس موجودات آبزی قرار دارد نقش بسیار مهمی در غنی سازی فلزات در بدن آن موجود را دارد که احتمالاً مسیر عمدۀ جذب فلزات سنگین و تجمع در بافت موجودات دریایی هستند. از طرفی موجودات دریایی نیز توانایی سم زدایی بیش از حد فلزات سنگین از طریق تشکیل پروتئین های متصل شونده به فلز را دارند. فلزات سنگین به دلیل تاثیرات منفی مختلف نظیر کاهش رشد، تغییر رفتار، تغییرات ژنتیکی و نیز مرگ و میر در آبزیان و همچنین به سبب سمیت و تمایل به تجمع در زنجیره غذایی موجب ایجاد نگرانی در مصرف ماهی گردیده است (کالای، ۱۹۹۹، صادقی را د و امینی رنجبر، ۱۳۸۴). مطالعات زیادی از سوی محققین انجام گرفته که نشان داد ماهیان شاخص های زیستی مناسبی جهت سنجش میزان آلودگی های ناشی از فلزات سنگین در منابع آبی می باشند (راشد، ۲۰۰۱). دریای خزر به عنوان بزرگترین دریاچه جهان دارای ذخایر با ارزش زیستی و غیرزیستی است و از زمان های گذشته به جهت تامین غذا، ایجاد اشتغال، حمل و نقل دریائی و صنایع شیلاتی مورد توجه ساحل نشینان و دولت ها بوده است اما طی سال های اخیر به دلایل استخراج نفت، فرآیندهای تکنولوژیک، صنایع فعال در پهنه آبی و ساحلی، تخلیه آب توازن کشته ها و عدم کنترل ورود پساب های صنعتی، کشاورزی و شهری و پیش روی غیراصولی خشکی در دریا در معرض آلودگی شدید می باشد (پاک بازو پورو ختشوری، ۱۹۹۷). با توجه به منابع آلاینده مختلف در سواحل جنوبی دریای خزر و به طور کلی فعالیت های انسانی در ساحل دریا، احتمال بالا بودن میزان عناصر سنگین در سواحل جنوبی دریای خزر و جذب و تجمع آنها در قسمت های مختلف بدن آبزیان، از جمله ماهیان تجاری مانند کیلکا و آلوزا وجود داشته که نهایتاً می تواند وارد زنجیره غذایی و بدن انسان گشته و معضلاتی را در برداشته باشد. در این تحقیق نیز به دلیل اهمیت اکولوژیکی دریای خزر و لزوم آگاهی از میزان آلودگی ها، به منظور مقابله مناسب با تهدیدات احتمالی، غلظت عناصر سنگین وسمی کادمیوم، سرب و آرسنیک که از عناصر اجباری سازمان بهداشت جهانی و سازمان کشاورزی و غذایی سازمان ملل برای سنجش در ماهیان خوارکی است (استانیسکین و ماتوسویکوس، ۲۰۰۶)، در عضله و پوست دو گونه ماهی کیلکای معمولی (*Clupeonella*) و آلوزا (*Alosa Caspia*) (*cultiventris caspia*) محصولات دریایی در رژیم غذایی مردم شمال کشور می باشند مورد ارزیابی و سنجش قرار گرفت. ارائه

نتایج به سازمان های زیربسط علاوه بر کمک به حفظ بهداشت و سلامت و توسعه پایدار جامعه، باعث پیشگیری از بروز برخی از بیماریها و مقدمه ای به منظور تحقیقات بعدی خواهد بود.

۱- کلیات

۱-۱- عنصر سنگین

فلزات سنگین به گروهی از عناصر واسطه اطلاق می‌گردد که دارای جرم حجمی بیش از ۵ گرم بر سانتی متر مکعب بوده و نمک‌های آن عمدتاً درآب محلول می‌باشند (سالمون و فورستنر، ۱۹۸۴). فلزات در رابطه با موجودات زنده به دو دسته ضروری و غیر ضروری تقسیم می‌شوند. بعضی از این عناصر بعنوان مواد مغذی برای زندگی جانوران و گیاهان شناخته می‌شوند و بعضی از آنها مثل مس، روی و کبالت به مقدار کم مورد نیاز حتمی هستند ولی مقدار زیاد آنها سمی می‌باشد، برخی نیز در سیستم‌های آنزیمی نقش دارند. به چنین فلزاتی، ضروری گفته می‌شود. فلزات غیر ضروری به تعدادی از این فلزات همچون کادمیم، جیوه و سرب گفته می‌شود که در ردیف زیان‌آورترین عناصر آلاینده قرار دارند و موجودات، حتی به میزان کم نیز به این عناصر نیازی ندارند. عناصر غیر ضروری نیمه عمر بیولوژیک بیشتری نسبت به عناصر ضروری دارند لذا در بافت‌های موجودزنده بیشتر می‌توانند تجمع پیدا کنند (مارتن و ویتفیلد، ۱۹۸۳). اگر چه فلزات سنگین از جمله ترکیبات طبیعی آب‌ها می‌باشند و در بعضی موارد در غلظت‌های پایین ضروری می‌باشند اما در بعضی موارد دارای اثرات سمی بوده و با تجمع در اندام‌های مختلف موجوداتی که در آب زندگی می‌کنند باعث آسیب دیدن بافت‌ها و اختلال در رشد و تکثیر آن‌ها می‌گردند.

(جدول ۱-۱- ریز مغذی‌ها، درشت مغذی‌ها و فلزات سنگین غیر ضروری) (مرور است منش، ۱۳۸۷)

Zn, V, Se, Mo, Mn, Fe, Cu, Cr, Co, As	ریز مغذی‌های فلز سنگین ضروری (چند میلی‌گرم یا میکرو‌گرم در روز)
---------------------------------------	--

Ti, Sn, Sb, Pb, Ni, Hg, Cd, Be	فلزهای سنگین غیر ضروری
--------------------------------	------------------------

S, Na, K, P, Mg, Cl, Ca	درشت مغذی‌ها (تقریباً ۱۰۰ میلی‌گرم یا بیشتر در روز)
-------------------------	--

فلزات سنگین از منابع مختلفی وارد آب‌های طبیعی می‌شوند اما عمدت ترین راه ورود آن‌ها به آب از طریق قرار گیری سنگ‌ها و خاک‌های هوازده در معرض آب‌های طبیعی می‌باشد. از دیگر منابع ورود فلزات سنگین به آب می‌توان به ورودی‌های انسان منشاء مانند دامپوری، کشاورزی، معدن کاوی و نیز

بعضی فعالیت‌های صنعتی اشاره نمود (وثقی و مستجیر، ۱۳۸۵). این آلاینده‌ها از یک طرف باعث کاهش اکسیژن محلول در آب شده و از طرف دیگر بادارا بودن سوموم اثر مستقیمی بر روی ماهی‌ها داشته و باعث تلفات آنها می‌شود (روحانی، ۱۳۷۴). نحوه انتشار ترکیبات فلزات سنگین به دو روش می‌باشد. اولین و مهم‌ترین روش انتشار فلزات سنگین، جابجایی آن‌ها بصورت محلول به‌وسیله رودخانه‌ها و جریان‌های ناشی از بارش که به شستشوی رسوباتمعدنی روی زمین و همچنین حل کردن آلودگی‌های گازی در هنگام بارش می‌شود، روش دیگر انتشار آلودگی از طریق هوا می‌باشد. ترکیبات بعضی از فلزات مانند سرب، جیوه، مس و روی به‌میزان بسیار زیادی از این طریق انتشار می‌یابد. بطور مثال، هر سال مقدار بسیار زیادی از ترکیبات سرب به‌صورت تترااتیل سرب از اگزوز اتومبیل‌های بنزین‌سوز وارد هوا می‌شود. مقدار بسیار زیادی از ترکیبات فلزات سنگین محلول در آب دریاها به‌وسیله حباب‌هایی که در سطح آب پدید می‌آیند، وارد هوا شده و به محل‌های دیگر جابجا می‌شوند (کرباسی، ۱۳۷۹، امیدی، ۱۳۷۴).

ترکیبات فلزات سنگین در pH های کمتر از ۷ بصورت محلول در آب در می‌آیند و لذا از حالت غیر سمی به سمی تبدیل می‌شوند که این مسئله یکی از دلایل اصلی مرگ و میر آبزیان در pH های پائین است. اثر سمی این فلزات ناشی از تمایل شدید کاتیون‌های این فلزات برای اتصال با گوگرد است. از آنجا که پیوند فلز‌گوگرد به وجود آمده بر روی آنزیم اثر می‌گذارد این آنزیم نمی‌تواند وظیفه عادی خود را انجام دهد و سلامتی موجود زنده به خطر می‌افتد. از آنجا که بیشتر این عنصرها را نمی‌توان جز در شرایط فوق العاده سخت تجزیه کرد، این عنصرها عملتاً تجزیه‌ناپذیر بوده‌و در محیط‌زیست تجمع پیدا می‌کنند (عابدینی، ۱۳۸۹).

۱-۲ منابع و منشأ فلزها

فلزات سنگینی که وارد محیط‌زیست می‌شوند تنها ناشی از فعالیت‌های انسانی نمی‌باشند. چرخه‌های طبیعی شناخته شده که در آن فلزات از سنگ‌ها به خاک و به موجودات زنده، سپس به آب و تشکیل رسوبات تغییر مکان داده و سر انجام به سنگ‌ها باز می‌گردند وجود دارند (دبیری، ۱۳۷۹). سنگ‌های آذرین طبیعی، هوازدگی و خاک‌ها، سنگ‌های رسوبی، سنگ‌های دگرگونی، چرخه سنگ، آب، جو (به صورت گاز و ذرات معلق ناشی از فعالیت آتش‌فشان‌ها)، آبغشان‌ها، چشم‌های گرمایی، آتش سوزی جنگل‌ها، فعالیت‌های آگاهانه و ناآگاهانه انسان، آبیاری، رواناب، معدنکاری، پساب و فعالیت‌های انسان ساخت،

مواد زايد جامد صنعتي و خانگي از جمله منشاءهای فلزات سنگين در محیط‌زیست می‌باشند (دبیری، ۱۳۷۹).

(جدول ۲-۱) نسبت برخی از فلزات به وجود آمده در سطح زمین توسط حفاری معادن به فلزات به وجود آمده در سطح

زمین توسط فرسایش (دبیری، ۱۳۷۹)

فلز	مقدار جمع نشده بر سال	فرسایش	حفاری
سرب	۱۸۰	۲۳۳۰	
جیوه	۳	۷	
مس	۳۷۵	۴۶۰	
روي	۳۷۰	۳۹۳۰	
نيكل	۳۰۰	۲۵۸	
نقره	۵	۷	
منیزیم	۴۴۰	۱۶۰۰	
مولیبدن	۱۳	۵۷	
قلع	۱۶۶	۲	

۱- راههای مهم جذب فلزات سنگین در ماهیان

۱- جذب سطحی : تنها شواهد اندکی مبنی بر جذب فلزات سنگین از طریق پوست موجود است زیرا معمولاً چنین پنداشته می‌شود که سطح بدن ماهی مانع ازورود مواد زیان آور موجود در آب به داخل بدن می‌شود. از طرفی ماهیان با ترشح مواد مخاطی (موکوس) روی پوست تا اندازه زیادی از ورود آلاینده‌ها به بدن جلوگیری می‌کنند.

۲- جذب از طریق دستگاه تنفسی: برانش‌ها نه تنها اندام اصلی تبادلات گازی در ماهیان هستند بلکه نقش قابل ملاحظه‌ای در جذب مواد حتی فلزات ضروری و غیرضروری به آب را بر عهده دارند پس از جذب فلزات سنگین توسط برانش‌ها، این فلزات در تمام بدن پراکنده شده و دراندام‌های بخصوصی نظیر کبد و کلیه تجمع می‌یابند.

۳- جذب از طریق دستگاه گوارش: جذب فلزات غیر محلول توسط ماهیان تنها از طریق دستگاه گوارش میسر است. در بسیاری از اکوسیستم‌های آبی، آلودگی ماهیان به واسطه استفاده غذایی از موجودات زنده حاوی فلزات بوده و غذاهای آلوده به فلزات سنگین یک منبع بسیار آلوده‌تر از آب می-

باشند، همچنین باید به نقش رسوبات به عنوان جایگاه نهایی آلانینده‌ها در محیط آبی و تغذیه بسیاری از کفزیان و تماس مستقیم با آنها نیز اشاره کرد (سعیدپور و همکاران، ۱۳۸۶).

پارامترهای فیزیکی و شیمیایی آب از عوامل مهم در سمیت فلزات سنگین بویژه ماهیان می‌باشد از مهم‌ترین پارامترهای فیزیکی و شیمیایی که می‌توان روی ماهیان تاثیر گذار باشد اکسیژن، قلیاییت، سختی آب، pH، درجه حرارت آب، آمونیاک و نیتریت اشاره کرد (بوتner و همکاران، ۱۹۹۳).

غلظت کم فلزات سنگین سبب استرس‌های مزمن در ماهی شده اگر چه موجب مرگ ماهی نمی‌شود بر روی اندازه وزن آن اثر می‌گذارد (وینوده‌هینی و نریانان، ۲۰۰۸). مطالعات آزمایشگاهی و صحرایی نشان می‌دهد که تجمع فلزات سنگین در بافت‌ها بطور اساسی به غلظت فلزات در آب، مدت زمان قرارگیری در معرض فلزات، شوری، pH، سختی ودمای آب، نیازهای اکولوژیک، جنس، اندازه و پوست- اندازی حیوانات بستگی دارد (فروغی فرد و همکاران، ۱۳۸۶).

۴-۱ سرب

سرب عنصری است خاکستری رنگ، با نام تجاری پلامب^۱ و دارای جرم اتمی ۲۰۷/۲۱ گرم می‌باشد. نقطه جوش آن ۱۷۴۰ درجه سانتی‌گراد و نقطه ذوب آن ۳۲۷/۴ درجه سانتی‌گراد است. سرب تقریباً ۰/۰۰۲ درصد از پوسته زمین را تشکیل می‌دهد. ترکیبات این فلز عمدتاً در نتیجه بهره‌برداری از معادن (سولفید، کربنات و سولفات سرب)، صنایع باطری سازی (اکسید سرب و سرب)، سوخت‌های فسیل (تترا متیل سرب)، رنگ‌سازی (کربنات و کرومات سرب)، تثبیت PCB (سولفات سرب) و صنایع شیشه و لعاب (سیلیکات سرب) وارد محیط زیست می‌شود (مریان، ۱۹۹۱).

سرب یکی از اولین عناصر شناخته شده توسط بشر می‌باشد. ورود مستقیم آن به محیط و اکوسیستم‌های آبی مضرات و خطرات عدیدهای را بدنبال دارد. آب‌ها به واسطه عبور در مسیر معادن سرب و نیز راه‌یابی فاضلاب کارخانجاتی چون صنایع باطری سازی، کریستال سازی، رنگ سازی و ... آلووده می‌شوند. این آب‌ها موجب تجمع سرب در ماهی و آبزیان می‌گردد. مطالعات بیانگر ارتباط مستقیم بین غلظت سرب موجود در آب‌ها و لجن و غلظت آن در بافت‌های آبزیان است و از طرف دیگر آبیاری مزارع و مراتع به وسیله این آب‌ها منجر به افزایش میزان سرب در بافت‌های گیاهی و به دنبال آن افزایش میزان سرب در شیر، گوشت و تخم مرغ دام‌ها می‌شود (اسماعیلی و بیداری، ۱۳۷۱). تجمع و تراکم سرب در سواحل

^۱- Plomb

دریا موجب ورود آن به نسوج استخوانی آبزیان شده و در آبزیان در غلظت بسیار پایین آن نیز سرآغاز مسمومیت سرب بوده و حتی به صورت رسوب روی آبشش را فراگرفته و مانع فعالیت حیاتی آبزیان می‌گردد (کالاوای، ۱۹۹۸).

سرب معمولاً در آبزیان کمتر تجمع می‌یابد ولی میزان ۰/۲ میلی گرم در لیتر می‌تواند تاثیر منفی بر روی آبزیان داشته باشد (ونگ و همکاران، ۱۹۷۸). سرب در کبد و عضله ماهیان نیز تجمع می‌یابد (جلالی جعفری و آقا زاده مشگی، ۱۳۸۶). به علت سمیت زیاد آن، بر روی انسان نیز تاثیر بسزایی داشته و مخصوصاً در کودکان اختلالات مغزی-عصبي و متابولیکی ایجاد می‌کند (سیلوانی و همکاران، ۱۹۷۸). سمیت سرب برای ماهی و سایر موجودات آبزی تحت تأثیر کیفیت آب بوده و به قابلیت انحلال ترکیبات سرب و به غلظت‌های کلسیم و منیزیم در آب بستگی دارد به عنوان مثال مشخص شده است که سمیت سرب با افزایش غلظت کلسیم و منیزیم در آب کاهش می‌یابد. مسمومیت حاد سرب ابتدا باعث آسیب به اپیتیلیوم آبشش شده و ماهی مبتلا، به علت خفگی تلف می‌شود. علائم مشخص مسمومیت مزمن سرب شامل تغییرات تابلوی خونی با آسیب شدید گلبول‌های قرمز و سفید، تغییرات تحلیل رونده بافت‌های پارانشیماتوز و آسیب سیستم عصبی است (رکنی، ۱۳۷۷ و روحانی، ۱۳۷۴).

حضور بیش از حد سرب در آب ممکن است باعث محدودیت آنزیمی موجود در بافت‌های مختلف بدن شود اما اثر زیادی در تنظیم پتانسیم توسط آبشش ندارد چنان وضعيتی ممکن است بدین علت باشد که ماهیان اغلب در آب‌های تقریباً ایزوتونیک با خونشان زیست می‌کنند بنابراین شیب یا تغییرات زیادی در داخل یا خارج بدن ماهی برای سدیم وجود ندارد (روحانی، ۱۳۷۴). به دلیل حلالیت پایین سرب، عموماً در دریاها و اقیانوسها بخشی از سربی که در نتیجه فعالیتهای انسانی وارد محیط دریایی می‌شود به ذرات معلق چسبیده و ته نشین می‌شود و بدین ترتیب میزان بسیار کمی سرب وارد محیط خواهد شد و با کم شدن حلالیت سرب میزان و سمیت آن در آب و به تبع آن در برخی از جلبکها و ماهیها نیز کاهش می‌یابد (بیج و اسلولزکی، ۱۹۷۹). قرار گرفتن آبزیان در معرض غلظت بالای سرب و یا طولانی مدت آن می‌تواند باعث کاهش عملکرد مناسب کلیه، افزایش فشار خون، جلوگیری از فعالیتها، تغییر متابولیسم کلسیم، کند شدن هدایت عصبی و کاهش تولید مثل گردد (لوکیتک، ۱۹۹۳). آلدگی شدید منابع آبی با سرب موجب سیاه شدن باله‌ها و خمیدگی ستون فقرات در ماهیان می‌شود (سعیدپور و همکاران، ۱۳۸۶).

سازمان بهداشت جهانی (راهنمای ۱۹۸۳) حد نهایی غلظت سرب در آب آشامیدنی را ۰/۱ میلی گرم بر لیتر و مقدار توصیه شده را ۰/۰۵ میلی گرم بر لیتر بیان کرده است. دستورالعمل‌های مجمع اروپایی ۱۹۸۰، سازمان خدمات بهداشت عمومی آمریکا و مقررات قانون آب آشامیدنی سالم حداکثر غلظت قابل قبول سرب را ۰/۰۵ میلی گرم بر لیتر بیان کرده اند (ماسنون، ۱۹۹۱). مقادیر مجاز و سطح استاندارد جهانی سرب برای ماهیان ۰/۵۰ میکرو گرم بر گرم می‌باشد.

۱-۵ کادمیوم

کادمیوم فلزی است نرم و به رنگ سفید نقره‌ای براق با جرم اتمی ۱۱۲/۴۱ گرم، نقطه ذوب ۳۲۰/۹ درجه سانتی‌گراد و نقطه جوش ۷۶۷ درجه سانتی‌گراد که از مهم‌ترین آلاینده‌های زیست محیطی در تمامی اکوسیستم‌هاست. ترکیبات این عنصر سمی سنگین در معادن (سولفید)، صنایع آبکاری (کلراید، سولفات، اکسید و سیانید)، باطری‌سازی (سولفید، اکسید و هیدروکسید)، رنگ‌سازی (نیترات و سولفید)، تلویزیون (سولفید)، فیلم سازی (کربنات و ترکیبات آلی)، سیم‌های لحیم، تهیه آلیاژها، ماده رنگی یا پیگمان، تهیه تنرا اتیل سرب (دی اتیل کادمیوم) و همچنین در راکتورهای اتمی (فلزی و نیترات کادمیوم) می‌باشند (ثنائی، ۱۳۷۵؛ محمدنژاد شموشکی، ۱۳۸۴). مقادیر کادمیوم ورودی به محیط زیست به راحتی قابل سنجش نیست، اما از منابع مختلف همچون بخارات گرد و غبار، هرزآب حاصل از استخراج و پالایش سرب و روی، تولید کادمیوم، صنایع آهن، استیل و فلزات غیر آهنی، روی مورد استفاده در پوشش گالوانیزه فلزات، پوشش چرخ اتومبیل‌ها، صخره‌های فسفاته، زغال سنگ، محصولات سوختی نفت و لجن فاضلاب منشا می‌گیرند (زاده و محمدی دشتکی، ۱۳۷۹؛ بندانی و همکاران، ۱۳۸۷).

کادمیوم به طور یکنواخت در پوسته زمین یافت می‌شود اما ترکیباتمعدنی آن تنها در مناطق ویژه‌ای از جهان یافت می‌شوند، سنگ معدن روی دارای مقادیر قابل توجهی کادمیوم است. تولید کادمیوم در اواخر قرن نوزدهم به صورت محصول جانبی در استخراج روی آغاز گردید (اسماعیلی ساری، ۱۳۸۱). کادمیوم در مواد غذایی و محیط زیست، نه تنها بدلیل سمیت زیاد بلکه بدلیل پایداری زیاد آن، یکی از خطرناک‌ترین عناصر کمیاب محسوب می‌شود (باتاگلیاو همکاران، ۲۰۰۵، پرز-لوپزو همکاران، ۲۰۰۸، کیم و همکاران، ۲۰۰۸). سمیت این فلز ۲۰ تا ۲۰۰ برابر بیشتر از سایر فلزات سنگین می‌باشد (قوش وسینگ، ۲۰۰۵).

کادمیوم معمولاً به طور طبیعی در آبهای سطحی وزیرزمینی وجود دارداما منابع مستقیم کادمیوم موجود در آب، فاضلاب‌ها و ریزش‌های اتمسفری و منابع غیر مستقیم آن ناشی از شستشوی کانی‌هایی که در اثر هوادیدگی به وجود می‌آیند، لجن فاضلاب‌ها، محل‌های تخلیه مواد زائد و غیره همراه با آب زهکشی و جریان‌های آب سطحی هستند. تحقیقات اخیر با روش‌های پیشرفته نشان داده که به استثنای نواحی آلوده خاص، غلظت کادمیوم محلول کم است (مریان، ۱۹۹۱). غلظت کادمیوم در آب در لایه‌ای سطحی ۰-۳۵۰۰ نانوگرم در لیتر در قسمتهای عمیق تا ۰-۱۰ نانوگرم در لیتر، در آب شیرین ۰/۱ میکروگرم در لیترو در مناطق آلوده ۲۳۰ میکروگرم در لیتر می‌باشد و عموماً به صورت ترکیب آنیون دیده می‌شود (اسماعیلی ساری، ۱۳۸۱). کادمیوم در محیط‌های آبی عموماً به صورت یونهایی با بار مثبت و به دو نوع معدنی و آلی وجود دارد (سبزعلیزاده و خلفه نیلسار، ۱۳۷۷). حلالیت کادمیوم در آب تحت تاثیر عواملی نظیر نوع ترکیبات و pH آب است غلظت بیش از چند میکروگرم در لیتر کادمیوم احتمالاً ناشی از تخلیه فاضلاب آلوده به کادمیوم است (شریعت پناهی، ۱۹۹۸).

کادمیوم عنصری غیر ضروری و به شدت سمی برای ماهی است که از طریق آبشش وارد بدن ماهیان شده و در اندام‌هایی چون کبد و کلیه تجمع پیدا می‌کند و سبب کاهش کلسیم و افزایش قند و منیزیم خون می‌شود (هیت، ۱۹۸۷). گونه ماهی و همچنین مراحل رشد و نمو آنها در حساسیت به کادمیوم متفاوت می‌باشد (کوک و هوفر، ۱۹۹۸). مسمومیت موجودات آبزی به کادمیوم به عوامل متعددی بستگی دارد مثلاً کلسیم موجود در آب اثرات سمی کادمیوم را کاهش می‌دهد هم چنین مطالعات نشان داده که تجمع زیستی کادمیوم تحت تاثیر دما و شوری آب قراردارد (کاستروگنزالزاو منذزارمنتاب، ۲۰۰۸). افزایش درجه حرارت سبب افزایش تجمع کادمیوم در بدن ماهیان می‌شود بنابراین ماهیان گرمابی از نظر مسمومیت به این عنصر نسبت به سردابی مقاومت کمتری دارند (آیس، ۲۰۰۳). همچنین با کاهش شوری و اکسیژن محلول نیز تجمع این فلز در ماهیان افزایش می‌یابد (هیت، ۱۹۸۷).

در اکوسیستم‌های آبی، کادمیوم در صدفهای رودخانه‌ای، میگوها، خرچنگ‌ها و ماهی‌ها تجمع می‌یابد. جاندارانی که این عنصر را می‌خورند یا می‌نوشند دچار فشار خون بالا، بیماریهای کبدی و صدمات مغزی و نخاعی می‌شوند (احمدی، ۱۳۸۷). کادمیوم در ماهیان موجب تغییر رشد در بسیاری گونه‌ها مانند ماهی گوپی (میلیو و همکاران، ۱۹۹۸)، تجمع یافتن در اندام‌های حیاتی (سینیر و همکاران، ۱۹۹۷، کیم و همکاران، ۲۰۰۴، اساقباو همکاران، ۲۰۰۸)، تغییر شاخص‌های خونی (بروکاجسترزبسکاو